

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ὁ διάκονος ἐξέρχεται τοῦ Βήματος, στέκεται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καί ἐκφωνεῖ·

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέας ὑψώνει τό Εὐαγγέλιο καί σχηματίζει μέ αὐτό τύπο Σταυροῦ ἐπί τοῦ ἀντι μηνσίου, καί ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ψάλτης: Ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν..

Προοιμιακός Ψαλμός 103

1. Ψυχὴ μου εὐλόγησε, τον Κύριο, Κύριε και Θεέ μου, πόσο εἶσαι μέγας! Ντύθηκες με λαμπρότητα και μεγαλόπρεπα.

2. Φόρεσες για μανδύα σου το φως· και σαν για στέγη σε σκηνή τον ουρανό απλώνεις.

3. Τα δώματά σου εἶναι μες στα ουράνια ὕδατα, τα σύννεφα τα κάνεις ἄρμα σου, πορεύεσαι ἐπάνω στα φτερά του ανέμου.

4. Κάνεις τους αγγέλους σου σαν άνεμο, κι αυτούς που σε υπηρετούν, σαν της φωτιάς τη φλόγα.

5. Εθεμέλιωσες τη γη πάνω στις βάσεις της, δεν πρόκειται να κλονιστεί εἰς τον αἰῶνα.

6. Με τον ωκεανό σαν μ' ένα ένδυμα την κάλυψες, επάνω από τα βουνά νερά στεκόνταν.

7. Θα υποχωρήσουν όμως απ' τον φόβο σου, κάτω απ' τον ήχο της βροντής σου θα σκορπίσουν.

8. Ανέβηκαν στα όρη και στις πεδιάδες κύλισαν, στον τόπο που καθόρισες γι' αυτά επήγαν.

9. Έβαλες σύνορα που δε διαβαίνονται· κι ούτε ποτέ θα ξαναρθούν, τη γη για να σκεπάσουν.

10. Κάνεις τις πηγές μεσ' στα φαράγγια να κυλούν, ανάμεσα από τα βουνά νερά περνούνε.

11. Μ' αυτά ποτίζονται όλα τα ζώα του αγρού, τ' άγρια γαϊδούρια σβήνουνε μ' αυτά τη δίψα.

12. Στις όχθες χτίζουν τις φωλιές τους τα πουλιά, ανάμεσα στις πέτρες κελαηδούνε.

13. Ποτίζεις τα βουνά απ' τα ψηλά σου δώματα, απ' τους καρπούς των έργων σου χορταίνει η πλάση.

14. Κάνεις χορτάρι να βλασταίνει για τα ζωντανά, κι άλλα φυτά για την τροφή του ανθρώπου Συ παρράγεις:

15. Κρασί, για να του ευφραίνει την καρδιά· το λάδι, το πρόσωπό του για να αστράφτει· και το ψωμί, για να στηρίζεται η καρδιά.

16. Θα χορτασθούνε με νερά τα δένδρα τα μεγάλα Κύριε, οι κέδροι του Λιβάνου, που Εσύ έχεις φυτέψει.

17. Σ' αυτά πουλιά χτίζουν φωλιές· του πελαργού η κατοικία στις κορφές τους.

18. Βουνά ψηλά για τ' αγριοκάτσικα, οι βράχοι των ασβών το καταφύγιο.

19. Έκανες την σελήνη για μέτρομα των εποχών, ο ήλιος ξέρει πότε πάει να δύσει.

20. Φέρνεις σκοτάδι και γίνεται νυχτιά, ώρα που τριγυρνούν όλα τα ζωντανά του δάσους.

21. Βρυχιούνται λιονταρόπουλα να βρουν τροφή από σένα κάτι για ν' αρπάξουνε γυρεύουν.

22. Με την ανατολή του ήλιου αποσύρονται μες στις σπηλιές τους πάνε για τον ύπνο.

23. Βγαίνει ο άνθρωπος να πάει για δουλειά με τα έργα του ως το βράδυ να ασχολείται.

24. Πόσο πολλά και μεγαλειώδη Κύριε, είναι τα έργα σου! Τα 'κανες όλα με σοφία με όσα έφτιαξες εσύ, γέμισε η πλάση!

25. Να, η μεγάλη κι η πλατιά η θάλασσα· εκεί μέσα αναρίθμητα ζωντανά, μικρά, επίσης και μεγάλα, διακινούνται.

26. Εκεί καράβια ταξιδεύουνε· κι ετούτος ο Λεβιάθαν που τον έφτιαξες, παίζει με τούτην.

27. Αυτά όλα από σένα περιμένουνε, για να τους δώσεις την τροφή τους στην κατάλληλη την ώρα.

28. Τους την παρέχεις, κι αυτά τη συμμαζεύουνε, τη χούφτα σου ανοίγεις Συ και αυτά, από αγαθά χορταίνουν.

29. Κρύβεις το πρόσωπό σου, τρέμουνε· παίρνεις το Πνεύμα σου, πεθαίνουν και στη γη ξαναγυρνάνε.

30. Στέλνεις το Πνεύμα σου και υπάρχουνε κι ανακαινίζεις Συ το πρόσωπο της γης μας όλης.

31. Ας είναι αιώνια η δόξα Σου Κύριε· ας χαίρεται ο Κύριος για όλα του τα έργα!

32. Ρίχνει το βλέμμα του στη γη κι εκείνη τρέμει, αγγίζει τα βουνά και αυτά καπνίζουν.

33. Ὅσο θα υπάρχω, το Θεό θα υμνολογώ. Ὅσο θα ζω στον Κύριο θα ψάλλω.

34. Ας του είναι το τραγούδι μου ευχάριστο· εγώ στον Κύριο θα βρίσκω τη χαρά μου.

35. Ας εξαφανιστούν από τη γη οι αμαρτωλοί και ασεβείς πια ας μην υπάρχουν.

Τον Κύριο ευλόγησε, ψυχή μου!

Δόξα, καί νῦν. Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα·
δόξα σοί ὁ Θεός. (τρῖς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Αὐτονόητο ὅτι ἂν δέν ὑπάρχει διάκονος ὅλα τά ὡς τοῦ διακόνου χαρακτηριζόμενα λέγονται ἀπό τόν Ἱερέα.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερέας λέει τά εἰρηνικά καί ὁ ψάλτης ψάλει μετὰ ἀπό κάθε δέηση, Κύριε ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Μελετίου τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ψάλτης: Σοί, Κύριε.

Ἰερέας:

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ Ἐλεῆμον, Μακρόθυμε καὶ πολυέλαιε, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μας καὶ δέξου τὰ λόγια τῆς δέησης μας. Δῶσε γιὰ δική μας ὠφέλεια ἓνα "σημεῖο" τῆς παρουσίας σου. Ὁδήγησέ μας στὸν δρόμο τὸν δικό σου, νὰ ζοῦμε ἀγαπῶντας τὴν ἀλήθειά Σου. Γέμισε τίς καρδιές μας μὲ εὐτυχία ὥστε νὰ ἀγαπᾶμε τό ἅγιό σου ὄνομα, Σὺ πού

εἶσαι μέγας καί θαυμαστός. Γνωρίζουμε, Κύριε, ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ μόνος ὑπαρκτός Θεός καί δέν ὑπάρχει ἄλλος Θεός Κύριε, γεμᾶτος ἔλεος καί δύναμη ἀγαθή καί ὅτι ἐσύ βοηθᾷς καί παραμυθεῖς καί σώζεις ὅλους ὅσους ἐλπίζουν στό ἅγιό σου ὄνομα,

γιατί ἔχεις τήν δύναμη καί τήν δόξα καί δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ψάλτης τοὺς 4 ψαλμοὺς (120,121,129,131) ἀπὸ τὸ ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρκ' (120)

Σήκωσα τὰ μάτια μου στὰ ἅγια βουνά τῆς Σιών, ἀπὸ ὅπου θά ἔλθει γιὰ μένα βοήθεια γιὰ τόν ἐπαναπατρισμό μου.

Βοήθεια περιμένω ἀπὸ τόν Κύριο· ἀπὸ ἐκεῖνον πού ἐδημιούργησε τόν Οὐρανὸ καί τήν γῆ. Μὴ φοβάσαι ψυχὴ μου. Μὴν ἀφίνεις τὰ πόδια σου νά τρέμουν. Ἐκεῖνος πού σέ φυλάει δέν νυστάζει. Ναί, οὔτε νυστάζει ποτέ, οὔτε κοιμᾶται ἐκεῖνος πού φυλάει τόν Ἰσραήλ.

Ὁ Κύριος σέ φυλάει.

Ὁ Κύριος εἶναι σκέπη σου.

Ὁ Κύριος εἶναι προστασία σου.

Χωρὶς θέλημά Του, οὔτε ὁ ἥλιος μπορεῖ νά σοῦ κάμει κακὸ τήν ἡμέρα, οὔτε ἡ σελήνη τήν νύχτα!

Ὁ Κύριος θά σέ φυλάξει ἀπὸ κάθε κακὸ. Ναί ὁ Κύριος θά φυλάξει τήν ζωὴ σου.

Αὐτός ὁ Κύριος θά σέ φυλάει, εἴτε μπαίνεις εἴτε βγαίνεις, εἴτε ἀρχίζεις εἴτε τελειώνεις κάτι, ἀπό τώρα καί μέχρι τήν τελευταία σου στιγμή!

ΨΑΛΜΟΣ ρκα' (121)

Ἐσκίρτησα ἀπό χαρά ὅταν μοῦ εἶπαν, θά πᾶμε στόν Οἶκο τοῦ Κυρίου!

Καί νά ἐφθάσαμε, τά πόδια μας περπατοῦν μέσα στήν Ἱερουσαλήμ. Τήν Ἱερουσαλήμ, πού εἶναι μιά πολύ ὠραία πόλη, τῆς ὁποίας ὅλα τά κτίρια εἶναι μεταξύ τους κοντά, καί ἔρχονται τό ἕνα πλησίον στό ἄλλο! Ἐκεῖ λοιπόν, σέ αὐτήν τήν πόλη, ἀνεβαίνει ὁλος ὁ Λαός, κατά τόν νόμο τοῦ Κυρίου πρὸς τόν Ἰσραήλ, γιά νά δοξολογήσουν τό Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἐσκίρτησα ἀπό χαρά γιατί ἐκεῖ ἔχουν στηθεῖ οἱ δύο δικαστικοί θρόνοι, θρόνοι πού ἀνήκουν στόν οἶκο Δαυῖδ.

Εὐχηθεῖτε:

Ὅλα τά καλά νά τά ἔχουν ἐκεῖνοι πού σέ ἀγαποῦν, ὦ Ἱερουσαλήμ.

Εἰρήνη παντοτινὴ νά ἔχουν τά ὀχυρώματά σου καί ὅλα τά καλά τά κάστρα σου!

Ἐκεῖνοι πού ζοῦν μέσα στήν Ἱερουσαλήμ, εἶναι ὅλοι ἀδέλφια μου καί φίλοι μου. Καί ἐγώ γι' αὐτό, ὅπου κι' ἂν βρεθῶ καί ἂν σταθῶ, εὐχομαι εἰρήνη καί εὐημερία σέ σένα.

Χάριν τοῦ Οἴκου τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας πού εἶναι μέσα στά τείχη σου, ἐγώ σέ ὅλες μου τίς προσευχές, παρακαλῶ τόν Θεό νά σέ γεμίζει μέ ὅλα Του τά ἀγαθά.

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ' (129)

Από τά βάθη τῆς ψυχῆς μου, Σοῦ φωνάζω Κύριε.

Κύριε, εἰσάκουσε τό αἴτημά μου! Στρέψε τά αὐτιά Σου καί ἄκουσε μέ προσοχή τά λόγια τῆς δέησής μου.

Ἄν θελήσεις νά φιλολογήσεις ἁμαρτίες Κύριε, ποιός θά μπορέσει νά σταθῆ ἀξίως μπροστά Σου; Σὺ ὅμως Κύριε εἶσαι ὅλο ἀγάπη καί συγχώρηση. Ἐγώ πιστεύω στό ὄνομά Σου!

Καί γί' αὐτό, γιά χάρη Σου Κύριε, τά ὑπομένω ὅλα. Ἀκλόνητη μένει ἡ ψυχή μου, πιστή στόν λόγο Σου.

Ἡ ψυχή μου εἶναι γεμάτη ἐλπίδα σέ Σένα, τόν Κύριο. Ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἡμέρας, ὁ Ἰσραήλ ἐλπίζει στόν Κύριο, γιατί ὁ Κύριος εἶναι γεμάτος εὐσπλαχνία καί ἔλεος καί θέλει νά μάς σώσει.

Αὐτός θά λυτρώσει τό λαό Του, τόν Ἰσραήλ, ἀπό ὅλα τά ἁμαρτήματά του.

ΨΑΛΜΟΣ ρλα' (131)

Θυμήσου Κύριε τόν Δαβίδ καί ὅλη τήν πραότητα καί καλωσύνη του.

Θυμήσου πώς ορκίστηκε στόν Κύριο, πώς ἔκαμε τάμα σέ Σένα, τόν Θεό τοῦ Ἰακώβ.

«Ορκίζομαι ὅτι δέν θά ξαναμπῶ στό σπίτι μου, δέν θά πάω νά ξαναξαπλώσω στό κρεβάτι μου, δέν θά ἀφήσω νά ῥθῆ ὕπνος στά μάτια μου, στά βλέφαρά μου νυσταγμός καί ἀνάπαυση στους κροτάφους μου, μέχρι που νά βρῶ τόπο γιά τόν Κύριο, μέχρι που νά κτίσω σπίτι γιά τόν Θεό τοῦ Ἰακώβ».

Καί μεῖς Κύριε ἀκούμε ὅτι ἡ κιβωτός Σου ἦταν στό Εὐφραθᾶ. Πήγαμε καί τήν βρήκαμε στά χωράφια, στούς λόγγους! Τρέξαμε ἐκεῖ πού ἔστεκες· ἐκεῖ πού εἶχες σκηνώσει. Προσκυνήσαμε στόν τόπο, πού εἶχαν πατήσει τά πόδια Σου.

Σήκω Κύριε ἀπό ἴδω. Γύρισε στόν τόπο τῆς κατάπαυσῆς Σου, Σύ καί ἡ κιβωτός, μέ τό ἀγίασμά Σου.

Οἱ ἱερεῖς Σου θά γεμίσουν δικαιοσύνη καί οἱ ἀφοσιωμένοι σέ Σένα δούλοι Σου χαρά καί ἀγαλλίαση».

Καί τώρα, Κύριε, ἐμεῖς σέ παρακαλοῦμε. Δέξου τήν προσευχή τοῦ Δαβίδ τοῦ δούλου Σου. Καί μή ἀποστρέψεις τό πρόσωπό Σου ἀπό τόν σημερινό χριστό Σου.

Τό ὀρκίστηκε ὁ Κύριος στόν Δαβίδ τόν δούλο Του. Καί δέν εἶναι δυνατό, νά ἀθετήσει ὁ Κύριος τόν λόγο Του.

Τοῦ εἶπε:

«Ἀπόγονό σου, θά βάλω νά κάθεται στόν θρόνο σου! Καί ἄν τά παιδιά σου σεβαστοῦν καί τήν διαθήκη Μου καί αὐτά πού λέω τώρα, τά παιδιά τους θά κάθονται διαδοχικά στόν θρόνο σου, μέχρι τή συντέλεια του κόσμου».

Γιατί τήν Σιών τήν διάλεξε ὁ ἴδιος Κύριος καί τήν ἔκαμε κατοικία Του.

Καί εἶπε:

«Αὐτή θά εἶναι ἡ κατάπαυσή μου, ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος. Ἐδῶ θά κάθομαι, γιατί αὐτό τόν τόπο ἐξέλεξα.

Τό κυνήγι του θά τό εὐλογήσω μέ ὅλη μου τήν καρδιά. Τούς φτωχοῦς της θά τούς χορτάσω ψωμί. Τούς ἱερεῖς της, θά τούς περιβάλλω μέ δύναμη σωτηριώδη.

Καί βλέποντάς τα, θά γεμίζουν χαρά και αγαλλίαση, τά προοδευμένα πνευματικῶς τέκνα της.

Ἐκεῖ στή Σιών, θά ἀναφανεῖ ἡ βασιλική δύναμις τοῦ Δαβίδ! Ἐκεῖ ἔχω ἐτοιμάσει ἕνα «λύχνο», πού θά ὑπηρετήσῃ τόν Χριστό μου.

Ἐκείνους πού θά Τόν ἔχουν ἐχθροῦς, θά τοὺς ντύσω ντροπή και κατασχύνη. Ἐνῶ σ' Αὐτόν θά ἀυξάνει ὄλο καί πιό πολύ ἡ ἀγιαστική ἐνέργεια τῆς χάριτος Μου».

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἀλληλουία, ἀλληλουία, ἀλληλουία, δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς)

Μετανοίας (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος

Ἦτι καί ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ψάλτης: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερέας τὴν εὐχή

Κύριε, μή μᾶς ἐλέγξεις καί μή μᾶς παιδεύσεις "ἐν θυμῷ καί ὀργῇ" ἀλλά δέξου μας μέ ἐπιείκεια, ὀδηγώντας μας στό λιμάνι τοῦ

ἀγίου θελήματός σου, σύ πού εἶσαι γιατρός καί θεραπευτής τῶν ψυχῶν μας

Φώτισε τά "μάτια" τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου νά καταλάβουμε τήν ἀλήθεια σου καί χάρισέ μας τό ὑπόλοιπο μέρος τῆς σημερινῆς ἡμέρας εἰρηνικό καί ἀναμάρτητο, μακάρι καί ὀλόκληρη τήν ζωή μας, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς ἀγίας Θεοτόκου καί ὄλων τῶν ἀγίων σου.

Γιατί εἶσαι Θεός ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί σέ σένα ἀναπέμπουμε δόξα, στόν Πατέρα τόν Υἱό καί τό ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ψάλτης τό Κύριε ἐκέκραξα:..(ὄλος ὁ ψαλμός)

Ὁ Διάκονος θυμιᾷ κατά τήν τάξιν. Προσόμοια. Καί μετά ταῦτα γίνεται ἡ Εἴσοδος μετά τοῦ θυμιατοῦ ἢ τοῦ Εὐαγγελίου, ἄν ἀναγνωσθεῖ.

Διάκονος: Σοφία, ὀρθοί.

Φῶς ἰλαρόν...

Ὁ Ψάλτης λέγει τό Προκείμενον, καί τό σχετικό ἀνάγνωσμα στό τέλος τοῦ ὁποῖου ἐκφωνεῖ: Κέλευσον.

Ὁ Ἱερέας κρατώντας λαμπάδα καί τό θυμιατήριον στό δεξιό χέρι, λέγει ἐκφώνως:

Σοφία, ὀρθοί: (στήν ἀγία τράπεζα)

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. (πρός τόν λαό)

Ὁ Ψάλτης λέγει τούς στίχους τοῦ ἐπομένου ἀναγνώσματος.

Μετά τά ἀναγνώσματα ὁ Ἱερέας ψαλτά:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

α΄. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σε·

β΄. Θεῷ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

γ΄. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Δόξα, καὶ νῦν.. Κατευθυνθήτω..

Ὁ Ψάλτης τὴν κατάληξιν: ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου.

Διάκονος:

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Ψάλτης: *Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον.*

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Μελετίου, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καί ἀοιδήμων κτιτόρων τῆς ἀγίου Ναοῦ τούτου καί ὑπέρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καί ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καί καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καί πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιῶντων, ψαλλόντων καί ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τό παρά σοῦ μέγα καί πλούσιον ἔλεος.

Ψάλτης: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερέας τήν εὐχή.

Κύριε καί Θεέ μας, δέξου αὐτή τήν μακρά ἱκεσία ἀπό ἐμᾶς τούς δούλους σου καί ἐλέησέ μας κατά τήν πολλή σου ἀγάπη· στείλε τούς οἰκτιρμούς σου σέ μᾶς καί σέ ὅλο τόν λαό σου πού περιμένει τό πλούσιο σου ἔλεος.

Γιατί ἐσύ εἶσαι Θεός ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος καί ἐσένα δοξολογοῦμε, τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό ἅγιο Πνεῦμα τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Διάκονος

Ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Α' ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ

Ο μέγας καί εὐλογητός Θεός, Σὺ πού μέ τόν ζωοποιό θάνατο τοῦ Χριστοῦ σου μᾶς μεταβίβασες ἀπό τήν φθορά στήν ἀφθαρσία, Σὺ Κύριε ἐλευθέρωσε ὅλες μας τίς αἰσθήσεις ἀπό κάθε ἐμπαθῆ νέκρωσή τους, βάζοντας ὁδηγό σ' αὐτές τόν νοῦ πού κρίνει κατὰ τό θέλημά Σου. Ὡστε τά μάτια μας νά ἀποφεύγουν τά πονηρά, ἡ ἀκοή μας νά μὴν ἀνέχεται μάταιους καί ἁμαρτωλούς λόγους, ἡ γλῶσσα μας νά εἶναι καθαρὴ ἀπό αἰσχροῦ λόγια, τά χεῖλη μας πού σέ ὕμνοῦν νά εἶναι ἀγνά Κύριε, τά χέρια μας νά ἀποφεύγουν κάθε φαύλη ἐνέργεια καί νά ἐνεργοῦν μόνο ὅσα εἶναι εὐάρεστα σέ Σένα· ὅλα μας τά μέλη καί ἡ σκέψη νά ἀσφαλιστοῦν μέ σταθερότητα ἀπό τήν θεία χάρη σου.

Γιατί σέ σένα πρέπει κάθε δόξα τιμὴ καί προσκύνηση στὸν Πατέρα στὸν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Διάκονος

Ἦτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Β' ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ

Αγιε καί Πανάγαθε Κύριε, ἐσένα παρακαλοῦμε πού εἶσαι γεμάτος καλωσύνη καί ἔλεος, νά κατανοήσεις ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς καί νά μᾶς κάνεις ἀξίους τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καί Θεοῦ μας, τοῦ Βασιλέως τῆς Δόξης Χριστοῦ. Γιατί νά, τό ἄχραντο Σῶμα του καί τό ζωοποιό

αἷμα του μετά ἀπό λίγο θά ἔλθουν καί θά ἀποτεθοῦν σ' αὐτήν τήν ἀγία μυστική Τράπεζα, περικυκλούμενα ἀπό πλῆθος οὐρανίων ἀγγέλων.

Κάνε, Κύριε, νά εἶναι ἀκατάκριτη γιά μᾶς ἡ μετάληψη τους ὥστε φωτιζόμενοι στά ἐσωτερικά μας κριτήρια νά γινόμαστε παιδιά τῆς δικῆς σου "ἡμέρας" καί τοῦ δικοῦ σου φωτός.

Κατά τή δωρεά τοῦ Χριστοῦ σου μαζί μέ τόν ὁποῖον καθώς καί μέ τό πανάγιο καί ἀγαθό καί ζωοποιό σου Πνεῦμα εἶσαι εὐλογητός, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψάλτης:

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδού γάρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεύς τῆς δόξης.

Καί γίνεται εἴσοδος τῶν Ἁγίων ἐν σιγῇ.

Ὁ Ψάλτης συνεχίζει τόν ὕμνο πού διακόπηκε.

Ἴδού θυσία μυστική τετελειωμένη δορυφορεῖται. Πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα.

Ἀλληλούϊα (γ').

Διάκονος: Πληρώσωμεν τήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ψάλτης: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καί προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεός ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτά εἰς τό ἅγιον καί ὑπερουράνιον, καί νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καί τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καί ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ψάλτης: Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος:

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καί ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τά καλά καί συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καί εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τά τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά καί καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καί ἀλλήλους, καί πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ψάλτης: Σοὶ Κύριε.

Ἱερέας:

Ἐσύ Κύριε πού εἶσαι Θεός τῶν ἀνεκφράστων καί ἀθεάτων Μυστηρίων, ἐσύ πού εἶσαι θησαυρός σοφίας καί γνώσεως ἀπέραντης καί κρυμμένης·

Ἐσύ πού μᾶς ἔδωσες, μέ τήν χειροτονία, τήν διακονία αὐτῆς τῆς λειτουργίας καί ἔβαλες ἀπό τή μεγάλη σου φιλανθρωπία ἐμᾶς τούς ἁμαρτωλούς καί ἀνάξιους, νά σοῦ προσφέρουμε δῶρα καί θυσίες γιά τίς δικές μας ἁμαρτίες καί γιά τοῦ λαοῦ τίς ἀπό ἄγνοια παραβάσεις.

Ἐσύ, Ἀόρατε Βασιλεῦ, πού ἔφτιαξες μεγάλα, ἀναρίθμητα καί ἀνεξερεύνητα, λαμπρά καί ἐξαισία δημιουργήματα·

Ἐσύ, τώρα δές στοργικά ἐμᾶς πού παριστάμεθα γύρω ἀπό τό θυσιαστήριο σάν νά εἴμασταν μπροστά στόν Χερουβικό σου Θρόνο, πάνω στόν ὅποιο ὁ μονογενης σου Υἱός καί Θεός μας ἐπαναπαύεται μέ τήν μορφή τῶν φρικτῶν Μυστηρίων πού βρίσκονται μπροστά μας.

Ἐσύ Κύριε, ἐλευθέρωσε καί μᾶς καί τόν πιστό σου λαό ἀπό κάθε ἁμαρτία καί ἀγίασε τίς ψυχές καί τά σώματα ὄλων μας μέ ἁγιασμό μόνιμο, ὥστε μέ καθαρή τήν συνείδηση, ἀνεπαίσχυντο τό πρόσωπο καί γεμάτη ἁγιασμό τήν καρδιά μας, νά μεταλαμβάνουμε τῶν ἁγίων ἐτούτων Μυστηρίων καί ζωοποιημένοι ἀπό αὐτά νά ἐνωθοῦμε μέ τόν Χριστό τόν ἀληθινό Θεό μας πού εἶπε: Αὐτός πού τρώει τήν σάρκα μου καί πίνει τό αἷμα μου, εἶναι ἐνωμένος μαζί μου καί ἐγώ μέ αὐτόν.

Ἄς κυριαρχεῖ μέσα μας ὁ Λόγος σου Κύριε, ὥστε νά γίνουμε ναός τοῦ Παναγίου καί προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, ἔχοντας λυτρωθεῖ ἀπό κάθε δαιμονική με-

θόδευση πού ἐνεργεῖται μέσω τῶν λόγων, τῶν ἔργων, ἢ τῶν σκέψεων, ὥστε νά τύχουμε μαζί μέ ὅλους τούς ἀγίους πού εὐαρέστησαν σέ σένα, τῶν ἀγαθῶν, πού ὑποσχέθηκες καί σέ μᾶς.

Καί καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετά παρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τόν ἐπουράνιον Θεόν Πατέρα καί λέγειν.

Ἡ Κυριακή Προσευχή
(Ἀπ' ὅλους μαζί)

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ἱερέας: Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Ἱερέας: Εἰρήνη πᾶσι.

Ψάλτης: Καί τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος: Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ψάλτης: Σοί, Κύριε.

Ἱερέας:

Θεέ μας, ἀγαθέ καί εὐσπλαγχνε, Σύ πού "κατοικεῖς" στόν οὐρανό, ἀλλά βλέπεις καί τά ἐλάχιστα, δές μέ καλωσύνη ὅλο τόν λαό

Σου καί φύλαξέ τον. Αξίωσε όλους ἐμᾶς νά κοινωνήσουμε ἀκατακρίτως τῶν ζωοποιῶν τούτων μυστηρίων Σου, γιατί σέ Σένα σκύψαμε τά κεφάλια μας, περιμένοντας ἀπό μέρους Σου πλουσιοπάροχο ἔλεος.

Χάριτι καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μαζί μέ τόν ὅποιο καί μέ τό πανάγιο, ἀγαθό και ζωοποιό Πνεῦμα εἶσαι δοξασμένος, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέας τήν εὐχή

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μας, ἀπό τήν δόξα τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου κατοικητηρίου σου, πρόσεξε καί μᾶς καί ἔλα μαζί μας νά μᾶς ἀγιασεις, ἐσύ πού ὑπάρχεις μαζί μέ τόν Πατέρα καί συγχρόνως βρίσκεσαι ἀοράτως ἐδῶ μεταξύ μας· ἀξίωσε μας μέ τό δικό σου παντοδύναμο "χέρι" νά μεταλάβουμε τό ἄχραντο σῶμα σου καί τό τίμιο αἷμα σου, καί μέσω ἡμῶν καί ὅλος ὁ λαός.

Διάκονος: Πρόσχωμεν

Ὁ Ἱερέας ἀκουμπᾶ μέ τό χέρι τόν σκεπασμένο ἅγιο ἄρτο, λέγοντας δυνατά:

Τά προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ψάλτης

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέας διαμελίζει τόν ἅγιο ἄρτο τεμαχίζοντάς τον (ἄν εἶχε ἀπό τήν προσκομιδή χαραχθεῖ) ἢ κόβοντάς τον μέ τήν λόγχη, στά τέσσερα ΙΣ. ΧΣ. ΝΙ. ΚΑ.

Ρίχνει τήν μερίδα ΙΣ. στό ποτήριο λέγοντας:

Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως πνεύματος αγίου. Αμήν.

Έν συνεχεία ρίχνει βραστό νερό (ΖΕΟΝ) στό ποτήριο λέγοντας: Ζέσις πίστεως πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Κοινωνικόν:

Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Αλληλούϊα

Διαβάζονται οἱ παρακάτω εὐχές (πρό τῆς Θ. Μεταλήψεως.)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Μπροστά ἀπό τήν πόρτα τοῦ Ναοῦ Σου βρῖσκομαι Κύριε καί συγχρόνως δέν ἐγκαταλείπω τίς ἄθλιες σκέψεις μου. Ἀλλά Σύ Χριστέ καί Θεέ μου πού ἐδικαίωσες τόν Τελώνη καί ἐλέησες τήν Χαναναία καί ἄνοιξες τήν θύρα τῆς Βασιλείας Σου στόν Ληστή, ἄνοιξε καί σέ μένα τήν ἀγκαλιά τῆς φιλανθρωπίας Σου καί δέξαι με, τώρα πού θά σέ πλησιάσω καί θά σέ ἀκουμπήσω, ὅπως δέχθηκες τήν πόρνη καί τήν αἰμορροῦσα.

Ἡ αἰμορροῦσα, μόλις ἀκούμπησε τήν ἄκρη τῶν ρούχων Σου, ἀμέσως γιατρεύτηκε καί ἡ πόρνη ὅταν ἔπεσε καί φιλούσε τά πόδια Σου, τῆς συγχωρήθηκαν οἱ ἁμαρτίες της.

Ἐμένα λοιπόν τώρα τόν ἐλεεινό, πού τολμῶ νά δεχθῶ μέσα μου ὅλο τό σῶμα Σου, μή μέ κατακαύσης πνευματικά ἀλλά νά μέ δεχθεῖς μέ φιλανθρωπία ὅπως δέχθηκες ἐκεῖνες καί νά φωτίσης τίς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς μου καθαρίζοντάς τες ἀπό τήν σκουριά τῆς ἁμαρτίας. Μέ τίς παρακλήσεις γιά μένα τῆς Παναγίας Μητέρας Σου πού σέ γέννησε ὑπερφυσικά καί ὄλων τῶν

ἀγίων ἀσωμάτων ἀγγέλων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τό πιστεύω Κύριε καί τό ὁμολογῶ ὅτι Σύ ἀληθῶς εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ ἐκλεκτός Υἱός τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Τό πιστεύω Κύριε ὅτι ἦλθες στόν κόσμο καί ἔγινες ἄνθρωπος γιά νά σώσεις τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτος εἶμαι ἐγώ.

Τό πιστεύω ὅτι αὐτό πού εἶναι ἐνώπιόν μας, εἶναι τό ἄχραντο Σῶμα Σου καί τό τίμιο αἷμα Σου.

Σέ παρακαλῶ λοιπόν:

Ἐλέησέ με καί συγχώρησέ μου

τίς ἁμαρτίες τίς ἠθελημένες καί τίς ἀθέλητες,

τίς ἁμαρτίες πού ἔκανα μέ λόγια καί ὅσες ἔκανα μέ ἔργα.

Αὐτές πού συνειδητοποιοῦσα καί ὅσες μού διέφευγαν, καί ἀξίωσέ με χωρίς κατάκριμα νά κοινωνήσω τά ἄχραντα Μυστήριά Σου, τό Σῶμα Σου καί τό αἷμα Σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν αἰώνιον.

Στίχοι Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ

Τώρα Κύριε πού προσέρχομαι νά κοινωνήσω μή μέ καταφλέξεις. Τό ξέρω, εἶσαι "φωτιά" πού καίει τοὺς ἀναξίους ἀλλά ὅμως ἐμένα, καθάρισέ με ἀπ' ὅλες τίς "σκοουργιές" μου.

Τροπάριον

Τοῦ Δείπνου σου, τοῦ μυστικοῦ, σήμεραν, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν μέ παράλαβε· οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Στίχοι

Ἄς φρίζουμε βλέποντας τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς θεώνει!

Εἶναι ὁ ἄνθρακας πού εἶδε ὁ Ἡσαΐας καί πού καίει τούς ἀναξίους.

Τοῦ Θεοῦ μας εἶναι Σῶμα καί μᾶς θεοποιεῖ καί μᾶς τρέφει.

Θεοποιεῖ τήν καρδιά μας καί τρέφει μέ τρόπο ἀνεξήγητο τόν νοῦ μας.

Τροπάριον

Ἐθελξες μέ τόν πόθο Σου, Χριστέ μου, τήν ψυχήν μου καί τήν ἀλλοίωσες μέ τήν θεία σου ἀγάπη· ὅμως κατάκαψε μέ τήν ἄυλη φωτιά Σου τίς ἁμαρτίες μου καί γέμισέ με μέ τήν γλυκύτητα τῆς παρουσίας Σου, ὥστε σκιρτώντας ἀπό χαρά νά δοξάζω καί τίς δύο παρουσίες Σου.

Τροπάριον

Στήν δόξα τῶν Ἁγίων Σου Χριστέ μου ὁ ἀνάξιος ἐγώ πῶς θά εἰσέλθω; Ἐάν τολμήσω νά διαβῶ τήν πόρτα τοῦ "σπιτιοῦ" Σου, τό ροῦχο μου τό βρώμικο ὅπου φορᾶ ἡ ψυχή μου, θά φανερώσει Κύριε τήν ἀλλοτροίωσή μου καί οἱ ἄγγελοι Σου

πάραυτα ἔξω θέ νά μέ σύρουν. Καθάρισε μου Κύριε τόν ῥυπο τῆς ψυχῆς μου καί σῶσε με φιλόφωπε σάν ἀγαθός Πατέρας.

Εὐχή

Δέσποτα φιλόφωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, μή ἐπιτρέψεις νά κατακριθῶ ἀπό τήν ἀνάξια με τοχή μου στό Σῶμα καί στό Αἷμα Σου. Ἀλλά κάνε ἡ μετάληψη νά εἶναι γιά μένα κάθαρση καί ἀγιασμός τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μου καί πρόγευση τῆς ζωῆς καί τῆς βασιλείας πού θά φέρεις. Γιά μένα εἶναι εὐτυχία νά ταυτισθῶ μέ τόν Θεό μου καί νά ἀποθέσω στόν Χριστό τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καί πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου, τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν μέ παράλαβε· οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀφοῦ ζητήσει συγχώρηση ἀπό τοὺς Χριστιανούς, κάνει τρεῖς μετάνοιες καί μεταλαμβάνει πρῶτα τόν ἅγιο Ἄρτο καί στήν συνέχεια (τρεῖς φορές) τό ἅγιο Αἷμα ἐπιλέγοντας τό στίχο τοῦ προφήτου Ἡσαΐου:

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων μου καί ἀφελεῖ Κύριος τās ἀνομίας μου καί τās ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Στήν συνέχεια "συστέλει" (μαζεύει) τόν ἅγιο Ἄρτο ἀφοῦ τόν κόψει μερίδες γιά αὐτούς πού θά κοινωνήσουν καί ρίχνει τίς μερίδες στό ἅγιο Ποτήριον. Πλένει τά χέρια του καί παίρνοντας τό ἅγιο Ποτήριον ἐκφωνεῖ:

Διάκονος: Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε.

Καί μεταδίδει στούς πιστούς λέγοντας:

Σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ὅταν κοινωνήσουν ὅλοι, ὁ Ἱερέας σχηματίζοντας "σταυροῦ τύπον" μέ τό δισκοπότηρο λέγει:

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.

Ψάλτης

Εὐλογήσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ, διά παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καί ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καί ἴδετε ὅτι Χριστός ὁ Κύριος· Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Διάκονος: Ὑψωσον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερέας θυμιώντας τά ὑπόλοιπα τῶν ἁγίων Δώρων:

Ὑψώθητι ἐπί τούς οὐρανοῦς, ὁ Θεός, καί ἐπί πᾶσαν τήν γῆν ἡ δόξα σου. (ἐκ γ')

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ἱερέας (πρός τόν λαό)

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου
Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν σου, ὅτι
ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστη-
ρίων σου, τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ ὅλην τήν
ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια.
Ἀλληλούια. Ἀλληλούια.

Διάκονος

Ὅρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀ-
χράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καί ζωοποιῶν,
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ψάλτης: Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος: Τήν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικήν καί ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς καί
ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ πα-
ραθώμεθα.

Ψάλτης: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερέας

Σέ εὐχαριστοῦμε Θεέ καί σωτήρα ὄλων μας,
γιά ὅλα τά ἀγαθά πού μᾶς χάρισες μά
ἰδιαίτερος γιά τήν μετάληψη τοῦ ἀγίου σώ-
ματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου.

Σέ παρακαλοῦμε, Δέσποτα φιλόνητο, φύλαξέ
μας ὑπό τήν σκέπη τῆς προστασίας Σου καί δώσε σέ μᾶς

μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μας νά μετέχουμε ἀξίως στά ἅγια Σου μυστήρια, γιά φωτισμό τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας, καί γιά νά κληρονομήσουμε τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἀφοῦ Ἐσύ εἶσαι ὁ ἁγιασμός μας καί σέ σένα ἀναπέμπουμε δόξα στόν Πατέρα, καί τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Ἰερέας: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ψάλτης: Κύριε, ἐλέησον.

Ἰερέας (ὀπισθάμβωνος εὐχή)

Παντοκράτορ Κύριε,
σύ πού ἐδημιούργησες "ἐν σοφία" ὅλη τήν
κτίση·

σύ πού κατά τήν ἀνέκφραστη πρόνοια καί πολλή καλωσύνη σου μᾶς κράτησες στή ζωή μέχρι αὐτές τίς πάνσεπτες ἡμέρες γιά καθαρισμό τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων μας γιά ἐγκράτεια ἀπό τά πάθη, γιά βάθεμα στήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως,

σύ πού ἔδωσες στά χέρια τοῦ δούλου σου τοῦ Μωϋσῆ τίς δέκα ἐντολές μετά ἀπό τήν τεσσαρακονθήμερη νηστεία, χάρισαι καί σέ μᾶς εὐσπλαχνε Κύριε

νά ἀγωνιστοῦμε τόν καλό ἀγώνα αὐτῆς τῆς περιόδου,

νά τελειώσουμε τήν διαδρομή τῆς νηστείας,

νά μείνουμε σταθεροί στήν πίστη,

νά συντριψουμε τά κεφάλια τῶν ἀοράτων δαιμόνων,

νά νικήσουμε τήν ἁμαρτία
καί νά φθάσουμε νά προσκυνήσουμε ἀκατακρίτως καί τήν Ἁγία Ἀνάσταση.

Γιατί εἶναι εὐλογημένο καί δοξα σμένο τό πάντιμο καί μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατέρα τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τώρα καί στούς ἀπέραντους αἰῶνες ἀμήν.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἱερέας πηγαίνει στήν πρόθεση καί ἐνώπιον τῶν ἁγίων Μυστηρίων λέει τήν εὐχή:

Κύριε ὁ Θεός μας, Σύ πού μᾶς ἔφερες μέχρι τίς πάνσεπτες αὐτές ἡμέρες καί μᾶς ἔκανες μετόχους τῶν φρικτῶν Σου μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σώματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου, συναρίθμησέ μας στήν ποιμνη τῶν λογικῶν Σου προβάτων καί ἀνάδειξέ μας κληρονόμους τῆς Βασιλείας Σου τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ὁ Διάκονος στήν ὥραία Πύλη: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ψάλτης: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερέας

Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καί φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ψάλτης: Ἀμήν.

Ἰερέας Δόξα σοί, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοί.

Ο Χριστός, ὁ ἀληθινός Θεός μας, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας καί πανάμωμης Μητέρας Του, μέ τήν δύναμη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ Του, μέ τήν προστασία τῶν ἐπουρανίων ἀσωμάτων δυνάμεων, μέ τίς ἰκεσίες τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων πατέρων μας μεγάλων ἱεραρχῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων πατέρων μας, τοῦ ἁγίου πατέρα μας Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, πάπα Ρώμης, τοῦ ὁποῦ τήν Θεία Λειτουργία ἐτελέσαμε, τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τοῦ ἁγίου...τῆς ἡμέρας), καί ὅλων τῶν ἁγίων, νά μᾶς ἐλεήσει καί νά μᾶς σώσει, σάν ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.